

Øjenvidneberetning om flystyrt Hudson V AM 523

ved Faartoft øst for Thisted 20. oktober 1941 Hellerup den 4. oktober 2008 *Bendt Fogh*

Undertegnede er født og opvokset i Thisted. Her er hvad jeg oplevede hin efterårsdag, 1941, som 15 årig.

Luftalarmen gik, det må have været først på eftermiddagen. Mine forældre boede i en ejendom umiddelbart ved havnen og var uden kælder, så i stedet gik jeg op i mine forældres soveværelse, hvor der fra II sal var udsigt over hele Thisted Bredning. Det var en rigtig blæsende efterårsdag – så blæsten gik frisk over Limfjordens vand. I luftlinie er der vel højst 2 km til nedstyrtningsstedet.

Pludselig ser jeg tre fly komme fra øst og ræsonnerer, at de er på vej tilbage fra raid på Ålborg lufthavn. Imidlertid skiller det ene sig ud og går lavt ind fra syd ned over de tre fly - attrapper, der var forankrede udenfor Faartoft og fortsætter mod land mellem en hangar-attrap og en landejendom. I brøkdelen af et sekund ser jeg den venstre vinge vippe i luften sikkert p.g.a. et vindstød, og det har afgjort været umulig for piloten at rette flyet op. Lige efter stiger en ildsøjle til vejrs fulgt af en tæt sort røg. Kort efter kommer afblæsnings-signalet for luftalarmen.

Jeg henter min cykel, hvad mange andre af mine kammerater gjorde, og vi er hurtigt fremme ved nedstyrtningsstedet. Tyskerne var netop kommet fra den vestlige del af byen Simonsbakker, hvor den rigtige vandflyvebase lå., så der var endnu ikke etableret afspærring af området. Jeg brød mig ikke om at komme helt tæt på, for at tage denne gru i nærmere øjesyn. Men nogle af mine kammerater var mere dristige end jeg, så de så det hårdtsårede besætningsmedlem, og efter deres fælles beretning, havde han fået revet armene af. En tysk soldat holdt en cigaret i munden på ham for at forsøge at lindre hans smerter.

Der er således tale om misinformationer. Der var ikke tale om et angreb på en vandflyvebase, kun en attrap base bygget for at vildlede RAF, hvilket kostede et fly og dens besætning livet. I disse år var jeg ungdoms- og konkurrenceroer, så vi roede næsten daglig forbi de tyske attrapper, de var bygget af krydsfiner og lærred. De syntes lidt minimerede i forhold til den normale flytype. Det var et motorers fly på vandponton. Den opførte hangar var lavet af forskallingsbrædder med en bræddebrede imellem, så det var en luftig sag. Der fandtes over hovedet ingen bevogtning. Det var derfor, vi kunne passere attrapperne ganske tæt. Derimod måtte vi holde en meget stor afstand fra flybasen i Simonsbakker, når vi roede sydpå.

Flytyperne på flybasen var så vidt jeg husker to motorers Heinkel vandfly og flyvebåde af typen Donier Wal, der vist blev bygget på et af de store skibsværfter i Hamburg. I den hårde vinter 1943/1944 frøs Limfjorden til, og forhindrede de stationerede fly i at lette. Et kraftigt kranskip kom op fra Kiel og brød gennem isen, og anbragte dels flyvebåde og Heinkel maskiner på kajen i Thisted Havn. Da frostperioden varede længere end tyskerne havde regnet med, blev Heinkel maskinerne påmonteret nye pontoner med meder. Man satte motorerne i gang, kørte flyene hen til en tømret sliske og ned på isen. Et af flyenes meder røg ned i jernbanesporret og vingen stødte ind i et hus på havnen, dog uden større skade på fly eller hus.

I maj 1945 var jeg på min observationspost på II sal adskillige gange og så den ene formation efter den anden af Spitfire-jagere komme så lavt hen over fjorden, så de måtte rette op, for at kunne passere den tyske luftbase i Simonsbakker. Der var absolut ingen luftværnsild fra basen.

Dette var min beretning om hændelserne den 20. oktober 1941. Der var ikke tale om et angreb, hvilket også fremgår af rapporten for flyets mission "patrol".